

og i andre Tilfælde vise sig at være det sparsommeligste. Det undrer mig derfor ogsaa, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, der er saa hjemme i vore finansielle Forhold, kunde anbefale det som et Forslag, der skulde medføre Besparelse. Det kan være fuldkommen rigtigt, at man stotter de Egne, hvor der virkelig er Trang dertil, men det er ligesaa urigtigt og tingenslunde besparende at hjælpe de Egne, hvor der ingen Trang er. Jeg tillod mig derfor at foreslaae at gaae en anden Vej, nemlig at faae en Sum paa Finantsloven og deraf at bevilge i det enkelte Tilfælde. Det er den Maade, vi pleie at gaae frem paa, og det var jo ogsaa denne Fremgangsmaade, som Afstemningen ved 2den Behandling tydede hen paa. Dette skal jeg tillade mig paany at henstille; men det har unægtelig undret mig at høre det nævnte ærede Medlem udtale sig som han har gjort idag.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet:

Jeg kan fatte mig ganske kort med Hensyn til disse to Endringsforslag. Hvad det første angaaer, er det af selve Forslagsstillerne erkjendt, at der ikke kan tillægges det nogen stor Betydning, idet de jo ogsaa vare villige til at tage det tilbage, saakremlt navnlig Ministeren maatte finde, at det ikke var ønskeligt, at det blev vedtaget. Mig forekommer det ikke at være Andet end en Redaktionsforandring, men jeg vil tilføie, en Redaktionsforandring af den Bestaffenhed, at den muligens kunde have tilfølge, at man lagde en anden Betydning ind i denne Borttagelse, end selve Forslagsstillerne have meent. Jeg kan nemlig ikke troe Andet, end at det er Forslagsstillerne Mening, at den Tanke, at Skolegaardene skulle kunne forhøie disse Beløb, hvor der virkelig er Fornødenhed tilstede, maa bibeholdes, og at de ikke ønske Andet end at denne bliver fastholdt, men jeg seer da ikke rettere, end at det er naturligt, at denne Tanke finder sit Udtryk derved, at der siges: hvor fornødent gjøres, og navnlig troer jeg, at man, naar det engang har været stillet op saaledes, og man tager denne Sætning bort igjen, let vil udsætte sig for Mistydning. Men af stor Vigtighed er dette vistnok ikke,

dog skulde jeg næsten være tilbøielig til at ønske, ijer efter de Ytringer, som ere fremkomne her fra anden Side idag, at Forslagsstillerne toge dette Forslag tilbage. — Hvad det andet Forslag angaaer, da har det allerede her i Salen idag mødt en temmelig stærk Modstand. Det er ganske sikkert, at det ikke paa nogen Maade er af stor Betydning for Statskassen; det dreier sig ikke om noget stort Beløb i det Hele, og man kan maastee ogsaa være i Tvivl om, hvorvidt det ikke paa en vis Maade kunde formindfke Udgiften for Tilskud fra Statskassen. Det er altsaa ingenlunde dette Hensyn, der paa nogen Maade kan være det Afgjørende ved Bedømmelsen af dette Forslag, men det forekommer mig dog, at der virkelig er overveiende Grunde for heller ikke at fastholde dette Forslag. Jeg vil, som sagt, ikke sige, at det er af den Bestaffenhed, at jeg bestemte vil erklære mig derimod, men jeg skal kun antyde, hvorfor jeg troer, at man ikke bør gaae ind paa det. I saa Henseende kan jeg for en ikke ringe Deel slutte mig til, hvad der fremkom fra den ærede Ordfører. Det kan jo ikke nægtes, at denne Forandring, saa ringe, som den muligviis ogsaa vil blive i finansiell Henseende, dog griber ind i et Par Spørgsmaal, som kunne kaldes Hovedspørgsmaal, paa en saadan Maade, at det forekommer mig, at det idetmindste paa dette Stadium, under de nuværende Forhold, ikke vil være ønskeligt at bringe det frem paany. Det ene Spørgsmaal er dette, om det dog ikke er et Princip, som er sundt og naturligt og bør fastholdes, at Statskassens Bidrag, det lovbestemte Bidrag, kun skal komme til Anvendelse med Hensyn til Udgifter, som selv ere lovbestemte, men at det derimod skal være overladt til Kommunen selv at ordne sig med Hensyn til de Udgifter, som heroe paa et Skjon hos den vedkommende Communalbestyrelse. Derhos maa det jo erkjendes, at, selv om Sagen kommer ind for Ministeriet, selv om der bliver givet Ministeriet en Mulighed for Bedømmelsen af den, vil det dog for Ministeriet være saa godt som uoverkommeligt, ja, rettere sagt, umuligt, at faae det rette Blik paa, om en saadan local Foranstaltning i og for sig har været nødvendig eller ikke. Det er altsaa